

عنوان مقاله:

آشنایی با گیاه دارویی چوچاق (Eryngium caeruleum)

محل انتشار:

فصلنامه گیاه و زیست فناوری ایران، دوره 17، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جلال امیدی - کارشناس ارشد باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

سمانه عبدالمحمدی - کارشناس ارشد باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

خلاصه مقاله:

اکثر گیاهان دارویی جزء جنس های تیره چتریان هستند که در ایران انواع بی شماری از آن کشت می شود. چوچاق گیاهی علفی، مونوکاریپیک و یکی از گونه های مهم تیره چتریان می باشد که از آن به عنوان سبزی محلی با خاصیت دارویی و معطر استفاده می کنند. سبزی چوچاق که در زبان گیلکی چوچاغ (چوچاق یا انارچوچاق) و در زبان مازندرانی زلنگ یا زولنگ نام دارد، نوعی سبزی خوراکی از راسته کرفس سانان است که در شمال ایران می-روید و نام فارسی آن شش شاخ است. در شهسوار سبزی چوچاق، ششاک و در رامسر، شوشاخ (در واقع شش-شاخ) نام دارد. این گیاه دارای ترکیبات فنلی نظیر اسیدهای فنلی، فلاونوئید و تانن ها می باشد که به عنوان مهمترین آنتی اکسیدان طبیعی شناخته شده است. فعالیت آنتی اکسیدانی این گیاه دارویی بالا است و مشخص شده که عصاره متانولی برگ چوچاق از فعالیت مطلوبی برخوردار است که به محتوای بالای فنلی و فلاونوئیدی آن بستگی دارد. همانطور که می دانیم وجود آنتی اکسیدان در رژیم غذایی از اهمیت بالایی برخوردار است. چوچاق از جمله گیاهان دارویی با پتانسیل های ناشناخته است که رو به فراموشی است. این گیاه دارای مصارف متعددی همچون سبزی کاری، گل کاری و دارویی است که در صورت شناخت علمی، کشت، توسعه و بهره برداری صحیح می تواند نقش مهمی در سلامتی افراد و همچنین اشتغال زایی جوامع روستایی داشته باشد. در این مقاله به معرفی این گیاه دارویی، مواد موثره آن و کاربردهای پرشمارش پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

آنتی اکسیدان، پراکنش، سبزی، گیاه دارویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1627989>

